

dobbelt Grad, thi saa har ikke alene Statskassen lidt et Tab af 3 Millioner, men tillige ere Derne totalt ruinerede. Det er med eet Slag at slaa dem ihjel. Man kunde sige, at det er bedre end at lade dem dø langsomt; men man pleier ikke at gaa den Vej at myrde, hvad der kæmper med Døden, saa at den ærede Minister ikke maa forvandles over, at man stiller sig tvivlende overfor det Projekt, her er fremkommet. Til det ærede Medlem fra Skanderborg (Bajer) vil jeg sige, at naar han synes tilbøielig til at give det Salvo, som jeg fik Indtryk af, vil han ingen Vej komme dermed; thi Gouvernøren har udtalt sig bestemt imod dette, som var foreslaaet af et Medlem af Kolonialraadet; han har udtalt, at enten maatte de have det Hele eller slet Intet. Jeg antager dog nok, at ad den Vej, jeg paapegede, nemlig at offre det, der allerede haves tilgode, kunde der naas Noget. Det henstiller jeg imidlertid; jeg er forvisset om, at Forsamlingen i det Hele taget vil overveie Sagen saaledes, som den efter den Kjerlighed, vi skyldte Derne, fortjener.

Bajer: Overfor det ærede Medlem for Weile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) skal jeg bemærke, at jeg ikke har nogen Mening om, hvor meget den forlangte Sum skulde nedsættes, hvis man besluttede sig til kun at oprette et Sukkerfogeri. Det er høist rimeligt, at der slet ikke behøvedes nogen Hjælp dertil, men at man ved private Midler kunde faae et saadant Sukkerfogeri oprettet. — Med Hensyn til Gouvernørens Udtalelser skal jeg gjøre opmærksom paa, at jeg har den her, den lyder saaledes: Det er ikke sagt, at det vil lykkes os at faae et Sukkerfogeri oprettet for den Sum. — Siden jeg har Ordet, tør det maaste være mig tilladt at rette en Misforstaaelse, hvortil jeg muligvis har givet Anledning, da jeg omtalte Afstemningen i Kolonialraadet. Der er, som før nævnt, 18 Medlemmer i Raadet, 2 vare fraværende, 2 stemte ikke, 2 stemte imod Forslaget, og jeg bemærkede derhos, at 4 af de øvrige 12 vare kongevalgte. Jeg kan nemlig ikke lægge Vægt paa deres Stemmer; thi, naar man ønsker at faae Befolkningens Stemning at vide, tror jeg ikke, man skal lægge overordentlig Vægt paa de kongevalgtes Stemmer. Af de 18 Medlemmer er der altsaa kun 8, om hvilke man kan sige, at de afgjort ere for denne Plan.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Sagens Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

Th. Nielsen: Jeg tillader mig at fore-

slaa dette Lovforslag henvisst til et Udvalg, bestaaende af 7 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Man gik derefter til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gylldigheden af Lov af 28de Marts 1871 om en Forandring i Toldafgiften for Sukker. (Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2273—74).

Tauber: Loven af 28de Marts 1871, om hvis Forlængelse paa et Aar nærværende Lovforslag handler, gaar ud paa to forskjellige Gjenside, nemlig dels at forandre paa Sukkre mellem Nr. 15 og 19 skulde forhøies fra 4,5 til 4,8 Sk., og dels at der skulde finde en Nedsættelse Sted i Tolden paa Muskovados-Sukkre, saaledes at de henregnedes til den nærmest følgende lavere Klasse. Der kan under de nuværende Forhold ikke let være Tale om at forandre det første Punkt og at vende tilbage til en fælles Toldfats for Sukkre mellem Nr. 18 og 9, saaledes som det er fassat i Loven af 1863, men derimod kan der vel være Spørgsmaal om, hvorvidt det vil være hensigtsmæssigt nu at forlange den Begunstigelse, som der ved Loven af 1871 er indrømmet Muskovados-Sukkre. Den blev i sin Tid motiveret ved, at disse Sukkre havde en ringere Sukkerholdighed end de dækkede Sukkre, hvilket ganske vist er Tilfældet, i alt Fald i Almindelighed, skjøndt Rættfølgen af dem ikke stemmer nøjagtig, saaledes at der ikke mellem de forskjellige Numre kan være temmelig store Spring; men paa den anden Side er der en anden Art Sukkre, de saakaldte Fariner, der have betydelig ringere Sukkerholdighed end baade dækkede og Muskovados-Sukkre, medens de dog ere fattede til den samme Toldfats som de høiere beskattede Sukkre, nemlig de dækkede Sukkre. Heri synes der i det Hele taget at være en vis Ubillighed. Bestemmelsen blev dengang motiveret ved Hensynet til Sukkeraffinaderierne, men der er ikke nogen Grund til at fortsætte dette Forhold, og jeg tør ogsaa antage, at den ærede Minister ikke lægger nogen videre Vægt paa, at det skal fortsættes. Den ærede Minister ønsker det kun fortsat i et Aar eller i en kort Tid, indtil de Fællesfogier, om hvilke der nu har været talt saa meget, kunne komme i Virksomhed, og det skulde altsaa være af Hensyn til Vestindien, at man skulde give denne Forlængelse med Hensyn til Muskovados-Sukkre. Man ser nu, at Indførslen af Muskovados-Sukkre i de 3 Aar fra 1871 til 1874, i hvilke Loven af 28de Marts 1871 har gjaeldt, i Gjennemsnit har været noget over